

עין משפט
נר מצוה

מב א מ"י פ"י מהל'
שמיעין הל' יד סמב
עשין קלל קלל ולחין רסח:

(א) ישי"י ד"ה וקטס"ט
 טו והפגרת שופר תרועה
 נהדר: (ב) חוט' ד"ה
 נהדר: (ג) חוט' ד"ה
 נהדר: (ד) חוט' ד"ה
 נהדר: (ה) חוט' ד"ה
 נהדר: (ו) חוט' ד"ה
 נהדר: (ז) חוט' ד"ה
 נהדר: (ח) חוט' ד"ה
 נהדר: (ט) חוט' ד"ה
 נהדר: (י) חוט' ד"ה
 נהדר: (יא) חוט' ד"ה
 נהדר: (יב) חוט' ד"ה
 נהדר: (יג) חוט' ד"ה
 נהדר: (יד) חוט' ד"ה
 נהדר: (טו) חוט' ד"ה
 נהדר: (טז) חוט' ד"ה
 נהדר: (יז) חוט' ד"ה
 נהדר: (יח) חוט' ד"ה
 נהדר: (יט) חוט' ד"ה
 נהדר: (כ) חוט' ד"ה
 נהדר: (כא) חוט' ד"ה
 נהדר: (כב) חוט' ד"ה
 נהדר: (כג) חוט' ד"ה
 נהדר: (כד) חוט' ד"ה
 נהדר: (כה) חוט' ד"ה
 נהדר: (כו) חוט' ד"ה
 נהדר: (כז) חוט' ד"ה
 נהדר: (כח) חוט' ד"ה
 נהדר: (כט) חוט' ד"ה
 נהדר: (ל) חוט' ד"ה

[illegible][illegible]

במחילת שעה ט"ו דהיא שעה שלישית של יום וסיומן ו"ד פ"ו ביום
'ב' בקור שעה י"ד היה המולד מאחר שלא היה ר"ה עד יום ו' שקדש
אדם הראשון החדש נמצא שנברא העולם ככ"ה בחלוץ ואותה שנה
של חורב שמונין משום דיום אחד בשנה חשוב שנה וכשהקדקק על

מוֹלֵד יִמֵּן שֶׁל מוֹרֵה שְׁלֹמִי תִּשְׁרִי
יִשׁוּב שְׂבו נִבְרָא אִדָּם תִּמְחַל מוֹלֵד
יִמֵּן בְּרִיבִיעִי בְּחֹשֶׁעַ שְׁעוֹת תִּרְמ"ג
לְהַשְׁלִיךְ ב' ד' שְׁעוֹת
לְאַחֲרֵי ב' יָמִים ד' שְׁעוֹת
תִּקְלִים מוֹלֵד תִּשְׁרִי שֶׁל מוֹרֵה
שְׁלֹמִי שְׁנִמְחָל ב' ה' ר"ד וְלִקְוֹפָה
מִיָּמִין שֶׁל מוֹרֵה מוֹיִן שְׁמִיָּהּ הַתְּקוּפָה
לִיל אֲרֻצָּה וְנִמְחָלָה תְּקוּפָה
תִּשְׁרִי יִשׁוּב שֶׁל אַחֲרֵי כִּיּוֹם
ט"ו שְׁעוֹת בְּדִלְמָרְיִן בְּפֶרֶק ד' י
אִין בִּין תְּקוּפָה לְתִקְוֹפָה
וְנִמְחָל נִמְחָל דְּשִׁי תְּקוּפָה ט"ו שְׁעוֹת
וְנִמְחָל דְּקִדְמָה תְּקוּפָה תִּשְׁרִי לְמוֹלֵד
כ"י כ"י יוֹם אֶחָד כ"ב שְׁעוֹת וְנִמְחָל
דְּקִדְמָה תְּקוּפָה יִמֵּן אֵת הַמּוֹלֵד ו'
ט' תִּרְמ"ג דִּל חֲזִי (שְׁעָה) שְׁעוֹת
הַתְּקוּפָה עַל הַמּוֹלֵד ה' תִּרְמ"ג פ'
ה' יָמִים י' שְׁעוֹת תִּרְמ"ג חֲלִיקִים
וְשִׁשְׁתָּהֶרֶף ה' תִּרְמ"ג שֶׁ ע"י כ"ג
עוֹלָה ו' ת' תִּרְמ"ג וְהִי עֲבָשִׁי נִוְהִי
לְמִנּוּת מִתִּשְׁרִי שֶׁל מוֹרֵה שְׁעוֹת הַעוֹלָם
דְּשִׁי כִּיּוֹם אֶחָד שְׁנֵה שְׁנֵה שְׁנֵה
וְתִקְוֹפָה יִמֵּן מוֹיִן מוֹלֵד תִּשְׁרִי ו'
ר"ד תִּרְמ"ג בְּהִיבָה ו' ט'
תִּרְמ"ג וְדִבְרִי מִיָּהּ הוּא נִסְתָּר וְנִתְּקוּ
ר"א ור' יִרְשָׁע דְּתִנִּיא לְקַמְן (דף יב.)
מוֹיִן לְתִקְוֹפָה מִיָּמִין וְלִמּוֹלֵדוֹת
מִתִּשְׁרִי וְהֵלֵךְ הִיוּ יְבוּלִים לְבָרֵךְ הַדִּבְרִי
דְּכ"ט מִתִּשְׁרִי מִיָּכִיב יִסְרָהּ ב' חֲדָשָׁה
לְעִמְרָקָה דְּכִלְתָּהּ (סָפֹק פ"ק דְּעִרְכִּין
דף ט: וט:) וְהֵם מִרְחִיקִין הַמּוֹלֵד זֶה
מִמֶּה ב' ד' תִּלְמִים כּוֹלֵי הָאֵל אִין רָאִי
לְשְׁעוֹת דְּלִיךְ יִעָשׂוּ כִּי שְׁמִי יָמִים:
שֶׁחֲדָשׁ שִׁתְּכַסֶּה בּוֹ. שְׁאִין
הַלְּבָנָה נִרְאִיתָ

לרחוקים כגון שחרית לבני מערב
וערבית לבני מזרח לפי שקטנה
היא סמוך לחדושה כפי הקונטרס
וזהו ר"ת (ראה מויקרא רבה
בפרשת אמור אל הכהנים דחאמר

שהחדש מתכסה בו היו אומר זה ר"ה
ובכתוב יכי חק לישראל הוא משפט לאלהי
יעקב ת"ר כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
עוקב מלמד שאין ב"ד של מעלה נכנסין לדין
אא"כ קידשו ב"ד של מטה את החדש תניא
אידיך כי חק לישראל הוא אין לי אלא
לישראל לאומות העולם מגין ת"ל משפט
לאלהי יעקב א"כ מה ת"ל כי חק לישראל
מלמד שישראל נכנסין תחילה לדין כדב
חסדא ⁶דאמר רב חסדא מלך וציבור מלך
נכנס תחילה לדין שנאמר ⁷משפט עבדו
וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ מֵאֵי עֲמָאֵי אִימָא אִימָא לאו
אורה ארעא למיקם מלכא אבראי ואביעית
אימא מקמי דליפוש חרון אף; ולשמיזין:
מגלן דכתיב ⁸ובשנה השביעית שבת שבתון
היה לארץ וגמר שנה שנה מתשרי דכתיב
⁹מראשית השנה ולגמור שנה שנה מניסן
דכתיב ¹⁰ראשון הוא לכם לחדשי השנה ¹¹דינין
שנה שאין עמה חדשים משנה שאין עמה
חדשים ואין דינין שנה שאין עמה חדשים
משנה שיש עמה חדשים; ולויבולות: ויבולות
באחד בתשרי הוא ויבולות ב' בתשרי הוא
דכתיב ¹²ביום הכפורים תעבירו שופר
מִן הַיָּרְבִּי וְשִׁמְעָאֵל בְּנוֹ שֶׁל רַבִּי יִתְחַנּוּ בִּזְמַן

ברוקא היא דתניא 'וקדשתם את שנת החמי
ביוה"כ יכול אלא תהא מתקדשת אלא מיוה"כ
החמישים מלמד שמתקדשת והולכת מתת
בנו של ר' יוחנן בן ברוקא ^{אמר} עד יוה"ס
ולא משתעבדין לאדוניהם אלא אוכלין ושות'
כיון שהגיע יוה"כ תתקעו ב"ד בשופר
חצרות לכעליהן ורבנן ^{שנים} אתה מקדש
איך יוכל היא מה תלמוד לומר לפי שנאמר
יכול כשם שמתקדשת והולכת מתחילתה כך
תתמה שהרי מוסיפין מחול על קדש של
החמישים שנת החמישים אתה מקדש ואי

כגון שחרית לפני מערב וערבית
סמוך לחידושה: אלא אם כן קדשו
ל את חק החדש יהא משפט להקב"ה:
אם מלך נכנס תחילה: משפט עבדו.

[illegible]

ורבנן

שנה מה ת"ל לפי שנאמר
אילך ת"ל וקדשתם את שנת
תה מכאן אמר ר' ישמעאל
א היו עבדים נפטרין לבתיהן
ושמחיין ועמורותיהן בראשית
שנת עבדים לבתיהן ושדות
אתה מקדש חדשים תניא
וקדשתם את שנת החמישים
תקדשתם והולכת בסופה ואל
יוד לומר יובל היא שנת
מקדש שנת החמישים ואחת
ורבנן

(א) ולקחמן מן ה' עשר כהן
(ב) ושלח לן לקחמן מן
(ג) ופרכין כהן (ד) וקדושין
(ה) מן ה' (ו) ושלח לן ו
שבת
(ז) קלחן (ח) ולקחמן מן
(ט) ופרכין כהן (י) וקדושין
מסכה (י) ושלח לקחמן מן
(כ) ושלח מן ה' כהן
(כ) ושלח מן ה' כהן
דמה ושלח (ל) ושלח לן
(מ) ושלח מן ה' כהן
(נ) ושלח מן ה' כהן
(ו) ושלח מן ה' כהן
דמה ושלח מן ה' כהן
דמה ושלח מן ה' כהן
דמה ושלח מן ה' כהן

1. כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב;
2. יהיה דברי אלה אשר התנחנו לפני ה' קרבים אל ה' אלהינו וזמנו וליה לעשות משפט עבור ומשפט עמו ישראל דבר יום כינום;
3. ובשנה השביעית שבת שבתו יהיה לארץ שבת לל שרף לא תורע וברמל לא תנער;

וַיִּקְרָא כֹה ד'
4. אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ
דָּרַשׁ אֹתָהּ תִּמְדֵּי עֲנִי ה'
אֱלֹהֶיךָ בְּחֶרֶשׁ מִשְׁמֵית
הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה: כְּרֹבִים יֵאָבֵב
5. הַחֲדָשׁ הַזֶּה לֹא
רָאָה חֲתָשִׁים רַאשֹׁן לִכְמֹס
לְכֹס לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:
שְׁמֹת יֵבֶ כֹּד
6. וַתַּעֲבֹרֵת שׁוֹפֵר
תְּרוּעָה בְּחֶרֶשׁ הַשְּׁבָעִי
בְּעֶשְׂרֵי לְחֹדֶשׁ בְּיוֹם
הַמִּפְרָסִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפֵר
בְּכָל אֲרָצָם:

ויקרא כה י'
7. וקדשתם את שנת
ההגשים שנה ויבטח
דור בארץ לכל ישראל
ויבטח הוא תהיה לכם
ושבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו
תשבו ויקרא כה י'
8. ויבטח הוא שנה
ההגשים שנה תהיה
לכם לא תורגו ולא
תקצרו את נפשותיך ולא
תבטרו את נפשיך
ויקרא כה יא

תד"ר שחדש וכו'.
והד"ר ששולש ספרים. עין
יומא ג ע"א תד"ר חלל
לתד"ר:

שנת החמישים שנה, שיכול כנגיסתה תוא מתקדשת בראש השנה ויצאתה (נ"א: וכיצאתה) תוא מושכת והולכת עד יום הכיפורים, שכן מוסיפין מחול על קורש (נ"א: הקורש), ת"ל ויבא הוא שנת החמישים שנה תהיה לכם, איז מודשתה אלא עד ראש השנה.